

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 160

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 645 din 17 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2–6
Decizia nr. 691 din 31 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1), ale art. 39 alin. (5) și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	7–10
Decizia nr. 719 din 5 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 ⁵ alin. (1) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și ale art. II alin. (3) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004	10–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
668. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor privind încredințarea unui serviciu de interes economic general către Școala Superioară de Aviație Civilă, instituție publică în subordinea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor	13–14
1.645. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount denumite în euro lansate în luna martie 2020	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 645**

din 17 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Vasile D. Gaftoniuc în Dosarul nr. 27.353/3/2017 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.673D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.911D/2017, nr. 734D/2018 și nr. 894D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi de lege, ridicată de Mihai Petrică Oproescu în Dosarul nr. 5.581/3/2017 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, de Elena Teodorof, Viorica Lăzăroiu și Maria Mitroi în Dosarul nr. 42.735/3/2017 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și, respectiv, de Ioana Floarea Beniog, Cătălin-Barbu Bengeanu, Maria-Cătălina Bengeanu și Maria Bengeanu în Dosarul nr. 18.955/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

4. La apelul nominal, în Dosarul nr. 2.911D/2017, răspunde autorul excepției, personal și asistat de domnul avocat Tudor Șerbăniuc, membru în Baroul Prahova, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosar note scrise prin care își exprimă opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

5. În Dosarul nr. 734D/2018, la apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent învederează Curții faptul că autorii excepției au transmis note scrise prin care, în esență, solicită admiterea acesteia.

6. În Dosarul nr. 894D/2018, la apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, doamna avocat Mădălina Cristina

Beniog, membru în Baroul Vâlcea, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

7. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 2.911D/2017, nr. 734D/2018 și nr. 894D/2018 la Dosarul nr. 2.673D/2017. Reprezentanții autorilor excepției și cel al Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 2.911D/2017, nr. 734D/2018 și nr. 894D/2018 la Dosarul nr. 2.673D/2017, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părților.

9. Apărătorul autorilor excepției ce formează obiectul Dosarului nr. 2.911D/2017 solicită admiterea acesteia, arătând că modalitatea de evaluare prevăzută de textul de lege criticat conduce la stabilirea unei valori inferioare a imobilului față de valoarea sa reală, ceea ce constituie o ingerință în dreptul de proprietate privată, garantat de Constituție. Totodată, se creează o discriminare față de persoanele cărora li s-au restituit imobilele în natură, dar și față de situația cumpărătorilor în baza Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, care pot obține pe cale judecătorească prețul actualizat al imobilului, stabilit prin expertiză judiciară, conform Legii nr. 10/2001. Neacordarea unor despăgubiri echivalente valorii reale a imobilului este similară unei exproprieri nelegale, fără justă și prealabilă despăgubire. Consideră că principiul justei despăgubiri statuat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 12 din 15 ianuarie 2015 este aplicabil, pentru identitate de rațiune, și în cauza de față. Depune și concluzii scrise în susținerea celor afirmate.

10. Apărătorul autorilor excepției ce formează obiectul Dosarului nr. 894D/2018 consideră că ar trebui reconsiderată jurisprudența dezvoltată cu privire la textul de lege criticat, ca urmare a schimbării împrejurărilor. Arată că cel mai important element de noutate îl constituie Hotărârea din 26 februarie 2019, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Ana Ionescu și alții împotriva României* (paragrafele 23 și 29). Un alt element nou față de cele reținute în jurisprudența Curții Constituționale, cu referire la Decizia nr. 205 din 9 aprilie 2019, îl constituie trecerea unui interval de timp foarte lung de la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, care nu mai face posibilă aplicarea principiului *tempus regit actum*, în conformitate cu care modalitatea de calcul al despăgubirilor să se raporteze la data acordării lor prin decizia autorității abilitate, aceasta făcându-se prin raportare la o grilă notarială rămasă la nivelul anului 2013. Or, camerele notarilor adoptă anual grilele cu valorile de referință ale imobilelor. Evidențiază, din această perspectivă,

diferențierea care apare între persoanele cărora li s-au acordat despăgubiri imediat după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013 și cele cărora nu le-au fost nici până în prezent soluționate cererile și ale căror imobile vor fi evaluate conform grilei valabile în anul 2013. Precizează, totodată, că grilele notariale ale unora dintre camerele notarilor din țară sunt exprimate în euro, ceea ce face ca pierderea să fie mai mică decât în cazul aplicării grilelor care sunt exprimate în lei.

11. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că nu se impune schimbarea jurisprudenței existente în materie. Consideră că nu poate fi primită nici critica referitoare la luarea în considerare a caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia, invocând cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 380 din 26 mai 2015 cu privire la momentul stabilirii despăgubirilor potrivit Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, care nu poate fi altul decât cel contemporan cu transferul dreptului de proprietate.

12. Acordându-i-se, la cerere, cuvântul în replică, apărătorul autorilor excepției ce formează obiectul Dosarului nr. 894D/2018 arată că nu a criticat art. 21 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 165/2013, ci teza întâi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

13. Prin încheierile din 20 octombrie 2017, 14 noiembrie 2017, 20 aprilie 2018 și 3 aprilie 2018, pronunțate în dosarele nr. 27.353/3/2017, nr. 5.581/3/2017, nr. 42.735/3/2017 și 18.955/3/2016, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă, Tribunalul București — Secția a IV-a civilă și Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.** Excepția a fost ridicată de Vasile D. Gaftoniuc, de Mihai Petrică Oproescu, de Elena Teodorof, Viorica Lăzăroiu și Maria Mitroi și, respectiv, de Ioana Floarea Beniog, Cătălin-Barbu Bengeanu, Maria-Cătălina Bengeanu și Maria Bengeanu în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva unor decizii ale Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor referitoare la despăgubirile acordate autorilor excepției de neconstituționalitate în compensare pentru imobile preluate în mod abuziv de statul român în timpul regimului comunist.

14. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că evaluarea imobilelor preluate abuziv ce fac obiectul deciziilor de compensare prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 și prin luarea în considerare a categoriei de folosință la data preluării acestora conduce la stabilirea unor despăgubiri la o valoare inferioară valorii reale, de piață, a imobilelor. Se susține că aceasta echivalează cu o expropriere nelegală, fără o justă și prealabilă despăgubire, precum și cu o discriminare nejustificată prin raportare la persoanele cărora li se pot restitui în natură respectivele imobile și care, astfel, beneficiază de o reală despăgubire, corespunzătoare valorii bunului intrat în patrimoniul statului. În plus, grila notarială nu are valoare juridică, din moment ce nu este publicată în Monitorul Oficial al

României. Se arată că textul de lege criticat generează discriminări între persoane aflate în situații juridice identice, determinate de simpla împrejurare de fapt a soluționării notificărilor înainte sau după modificarea legislativă prin care s-a introdus raportarea la categoria de folosință a imobilului la data preluării acestuia. O despăgubire formală este asimilată cu o lipsă de despăgubire și o ingerință gravă asupra dreptului de proprietate. Se invocă cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în *Cauza Preda și alții împotriva României*, în sensul acordării de despăgubiri în quantum rezonabil raportat la valoarea reală a bunului.

15. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

16. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la constituționalitatea textului de lege criticat.

17. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 588 din 13 septembrie 2016.

20. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, făcând referire la cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în *Cauza Preda și alții împotriva României*, potrivit cărora, în cazul privării de proprietate în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, imperative de interes general pot pleda pentru o despăgubire inferioară valorii reale de pe piață a bunului, cu condiția ca suma plătită să se raporteze în mod rezonabil la valoarea bunului. Statul trebuie să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale astfel încât despăgubirile acordate să nu fie cu mult sub valoarea bunurilor. În plus, în punctul de vedere transmis în Dosarul nr. 2.673D/2017, observă însă că, în cazul în care statul, în momentul evaluării imobilului, are în vedere, pe de-o parte, aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, raportarea fiind făcută la nivelul anului 2013, iar, pe de altă parte, se iau în considerare caracteristicile tehnice ale imobilului și categoria de folosință la data preluării acestuia (perioada anilor 1945), cu plata despăgubirilor făcută peste cel puțin 5 ani de la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, există riscul ca valoarea despăgubirilor să nu mai poată fi în mod rezonabil proporțională cu valoarea bunului. În consecință, apreciază că sintagma „categoriei de folosință la data preluării acestuia” din cuprinsul art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, este constituțională în măsura în care valoarea despăgubirii acordate pentru privarea de proprietate operată de stat este în mod rezonabil proporțională cu valoarea bunului.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților autorilor excepției de neconstituționalitate, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 26 mai 2017. Conținutul normativ al textului de lege criticat este următorul: „(6) *Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia, și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.*”

24. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) care consacră caracteristicile statului român și obligativitatea respectării legii, în art. 16 referitor la principiul egalității în fața legii și în art. 44 privind proprietatea privată. Prin raportare la dispozițiile art. 20 din Constituție, se invocă și prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție, privitoare la interzicerea discriminării, precum și cele ale art. 1 din Primul Protocol adițional la convenția menționată, referitoare la protecția proprietății private.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin numeroase decizii, s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea modalității de stabilire a despăgubirilor pentru imobilele care intră sub incidența legilor reparatorii. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 495 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 946 din 8 noiembrie 2018, paragraful 22, analizând dispozițiile art. 21 din Legea nr. 165/2013, Curtea a reținut că, stabilind pentru evaluarea imobilelor standardul grilei notariale valabile la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, scopul legiuitorului român a constat în introducerea, prin noul act normativ, a unui sistem unitar și previzibil. Curtea a făcut referire la Hotărârea din 29 aprilie 2014,

pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României* (paragraful 127), prin care instanța de la Strasbourg a reamintit că, în cazul privării de proprietate în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, imperative de interes general pot pleda pentru o despăgubire inferioară valorii reale de piață a bunului, cu condiția ca suma plătită să se raporteze în mod rezonabil la valoarea bunului [Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 54, Hotărârea din 8 iulie 1986, pronunțată în Cauza *Lithgow și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 120, sau Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Scordino împotriva Italiei (nr. 1)*, paragraful 95 și următoarele].

26. Instanța de contencios constituțional a observat că, prin intermediul acestui sistem de calcul, este într-adevăr posibil ca valoarea despăgubirilor acordate sub formă de puncte să fie inferioară celei rezultate prin aplicarea legislației anterioare în materie (Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente) referitoare la stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare. În același timp, Curtea a reținut că legiuitorul dispune însă de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății. Astfel, dacă printre exemplele oferite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cuprinsul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, menite să conducă la eficientizarea mecanismului intern de restituire a proprietăților, se numără și plafonarea despăgubirilor (paragraful 235), statul român a optat, în cadrul marjei de apreciere de care dispune, să acorde integral despăgubiri, modificând doar sistemul de referință al evaluării.

27. De asemenea, prin Decizia nr. 205 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 28 iunie 2019, paragraful 20, referindu-se și la noul reper pentru evaluare introdus prin Legea nr. 111/2017, constând în categoria de folosință a imobilului la data preluării, Curtea a apreciat că astfel se dă expresie intenției legiuitorului român de a realiza un echilibru între interesul particular al fiecărei persoane îndreptățite la despăgubiri și interesul general al societății, acela de a nu destabiliza situația economică a statului prin acordarea unor despăgubiri al căror quantum însumat să fie de natură să afecteze grav bugetul național.

28. Din această perspectivă, Curtea a observat (paragraful 28 din aceeași decizie) că despăgubirile pentru imobilele preluate în mod abuziv în timpul regimului comunist, acordate de statul român foștilor proprietari, reprezintă măsuri reparatorii pentru preluările dintr-o perioadă istorică dominată de privări nedrepte de proprietate, pe care, ulterior instaurării regimului democratic, legiuitorul român și-a propus să le regleze printr-o serie de acte normative, printre care și legea în discuție. Sub acest aspect, Curtea a reținut considerentele de principiu dezvoltate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Păduraru împotriva României*, paragraful 89, potrivit cărora Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impune statelor contractante nicio obligație specifică de

reparare a nedreptăților sau prejudiciilor cauzate înainte ca ele să fi ratificat Convenția. De asemenea, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție nu poate fi interpretat ca restrângând libertatea statelor contractante de a alege condițiile în care ele acceptă să restituie bunurile ce le-au fost transferate înainte să ratifice Convenția (Hotărârea din 28 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Kopecky împotriva Slovaciei*, paragraful 35). Adoptarea unor legi care să prevadă restituirea bunurilor confiscate sau despăgubirea persoanelor victime ale unor astfel de confiscări necesită o vastă analiză a numeroase aspecte de ordin moral, juridic, politic și economic. Considerând un lucru normal ca legiuitorul să dispună de o mare marjă de apreciere în ceea ce privește politica economică și socială, Curtea europeană a declarat că respectă modul în care acesta concepe imperatiile „utilității publice”, cu excepția cazului în care aprecierea sa se dovedește complet lipsită de o bază rezonabilă (Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 46, și Hotărârea din 23 noiembrie 2000, pronunțată în Cauza *Fostul rege al Greciei și alții împotriva Greciei*, paragraful 87). Acest lucru este valabil cu atât mai mult pentru modificările atât de fundamentale ale sistemului unei țări, cum ar fi tranziția de la un regim totalitar la o formă democratică de guvernare și reforma structurii politice, juridice și economice a statului, fenomene care duc inevitabil la adoptarea unor legi economice și sociale la scară mare (Hotărârea din 22 iunie 2004, pronunțată în Cauza *Broniowski împotriva Poloniei*, paragraful 149).

29. Prin prisma acestor constatări, Curtea a reținut, prin decizia precitată, paragraful 29, că este justificat ca stabilirea modalității și dimensionarea reparațiilor să reprezinte opțiunea legiuitorului, în cadrul concepției de ansamblu adoptate de statul român în considerarea realităților economice existente și a posibilităților reale de realizare efectivă a acestui demers corectiv (în acest sens a se vedea, *mutatis mutandis*, și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 542 din 18 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 22 ianuarie 2019).

30. Totodată, sub aspectul cuantumului despăgubirilor acordate, Curtea a subliniat, în jurisprudența sa, că este aplicabil principiul *tempus regit actum*, fiind firesc ca modalitatea de calcul al despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data acordării lor prin decizie a autorității abilitate. În plus, Curtea Constituțională a statuat că, dacă prin jocul unor prevederi legale anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective (a se vedea, exemplificativ, Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, paragraful 44, sau Decizia nr. 367 din 2 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 26 august 2016, paragraful 24).

31. De asemenea, prin Decizia nr. 169 din 26 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 11 iunie 2019, paragrafele 34 și 35, Curtea a considerat că nu pot fi reținute susținerile referitoare la încălcarea principiului neretroactivității legii civile, dat fiind faptul că, la data sesizării instanței de judecată, textul de lege criticat nu prevedea în mod expres că evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei de compensare se realizează în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării

acestuia, însă pe parcursul soluționării cauzei, textul de lege criticat a fost modificat prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017. În acord cu jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că o lege nu este retroactivă atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea, de exemplu, deciziile nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004, sau nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004). Astfel, nu poate fi vorba de retroactivitatea Legii nr. 165/2013, din moment ce situația juridică se află în curs de constituire, în sensul de a fi stabilit în concret cuantumul despăgubirilor convenite în temeiul legilor reparatorii, în concordanță cu principiul *tempus regit actum* și al aplicării imediate a legii noi.

32. De asemenea, cu privire la critica potrivit căreia s-ar crea o discriminare față de situația cumpărătorilor în baza Legii nr. 112/1995, care pot obține pe cale judecătorească prețul actualizat al imobilului, stabilit prin expertiză judiciară, conform Legii nr. 10/2001, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 205 din 9 aprilie 2019, precitată, paragraful 27, constatând că este vorba despre două categorii de persoane aflate în situații juridice diferite, care justifică în mod obiectiv un tratament juridic diferit. Astfel, Curtea a observat că este echitabil ca foștii chiriași care au cumpărat imobilele de la stat să beneficieze de plata unor despăgubiri la prețul de piață al imobilelor, ca urmare a desființării pe cale judecătorească a contractelor lor de vânzare-cumpărare din cauza constatării împrejurării că statul nu deținea un titlu valabil în baza căruia să le poată înstrăina. Aceasta deoarece, la data dobândirii lor, cumpărătorii, foști chiriași, au plătit prețul real al acestora. Ca atare, se impune o *restitutio in integrum*, care să acopere prejudiciul suferit ca urmare a încheierii cu bună-credință a unui contract de vânzare-cumpărare de la un neproprietar, acesta fiind ținut să răspundă pentru evicțiune, în condițiile dreptului comun (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 380 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 13 iunie 2012).

33. Se mai susține că neacordarea unor despăgubiri echivalente valorii reale a imobilului este similară unei exproprieri nelegale, fără justă și prealabilă despăgubire, arătându-se că principiul justei despăgubiri statuat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 12 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 3 martie 2015, este aplicabil, pentru identitate de rațiune, și în cauza de față. Curtea constată că nu poate reține nici aceste critici, soluția pronunțată prin decizia menționată vizând o reglementare normativă aplicabilă unei ipoteze concrete diferite de cea în considerarea căreia a fost adoptată Legea nr. 165/2013. Astfel, în acel caz, controlul de constituționalitate a purtat asupra prevederilor art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, Curtea apreciind cu privire la momentul la care trebuie stabilit prețul imobilului, respectiv cel al transferului dreptului de proprietate de la expropriat la expropriator, astfel încât despăgubirea să poată fi considerată justă, în concordanță cu prevederile art. 44 alin. (6) din Constituție. Or, aplicarea prin analogie a unui raționament similar în ceea ce privește stabilirea valorii despăgubirilor potrivit

Legii nr. 165/2013 ar relativiza această operațiune, creând discrepanțe între despăgubirile calculate pentru fiecare persoană îndreptățită în parte. Legea nr. 165/2013 a contracarat acest posibil neajuns, instituind un sistem unitar de stabilire a despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv în timpul regimului comunist, raportându-se la un reper cert, existent la momentul intrării în vigoare a legii, și anume grila notarilor. Faptul că menținerea și în prezent a aceluiași sistem ar dezavantaja persoanele ale căror dosare au fost soluționate la un moment de timp mai îndepărtat de cel menționat este o problemă de apreciere subiectivă, pe care Curtea Constituțională nu o poate controla. Tot astfel, pretensele diferențe dintre grilele notarilor existente în diverse județe nu reprezintă chestiuni de constituționalitate care să poată forma obiectul controlului instanței de contencios constituțional.

34. Considerentele care au stat la baza soluțiilor de respingere pronunțate de Curtea Constituțională prin deciziile citate își mențin valabilitatea și în cauza de față, criticile formulate fiind similare celor analizate prin jurisprudența amintită. Invocarea, ca element de noutate care ar justifica o reconsiderare a acesteia, a Hotărârii din 26 februarie 2019, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Ana Ionescu și alții împotriva României*, nu poate fi reținută, întrucât există diferențe esențiale între circumstanțele de fapt și de drept ce au caracterizat cererile examinate de instanța europeană în cauza amintită și cele care rezultă din aplicarea Legii nr. 165/2013. Astfel, în hotărârea menționată, Curtea europeană a decis că a avut loc o încălcare a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție și a obligat statul român la plata de despăgubiri bănești cu titlu de reparație a prejudiciului material suferit de reclamant, întemeindu-și raționamentul pe constatarea că aceștia obținuseră hotărâri judecătorești definitive care statuau că naționalizarea de către fostul regim comunist a proprietăților lor fusese nelegală și că aceștia nu au încetat să fie titularii legitimi ai respectivelor proprietăți, dar nu au

putut redobândi posesia asupra proprietăților întrucât acestea din urmă fuseseră vândute de către stat unor terțe părți. Relevant este și faptul că reclamantii nu primiseră nici compensații pentru respectivele proprietăți. Situația reclamantilor din Cauza *Străin și alții împotriva României*, precum și a reclamantilor Rodan din Cauza *Preda și alții împotriva României* — ambele menționate în Cauza *Ana Ionescu și alții împotriva României* — este similară, în sensul că, pe lângă refuzul restituirii în natură ca urmare a constatării pe cale judecătorească a bunei-credințe a dobânditorilor foști chiriași ai imobilelor în litigiu, reclamantilor nu li s-a acordat niciun fel de despăgubire. Or, observația Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la lipsa de eficacitate a legilor de restituire a proprietății, incluzând Legea nr. 10/2001 și Legea nr. 165/2013, a fost făcută în acest context specific, al absenței totale a despăgubirilor în cauze în care existau titluri de proprietate valide concurente (Cauza *Ana Ionescu și alții împotriva României*, paragraful 23).

35. Așadar, constatările Curții europene în cauza invocată de autorii prezentei excepții nu sunt de natură să conducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, în condițiile în care obiectul proceselor în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate este fundamental diferit de situațiile litigioase avute în vedere de instanța europeană de contencios al drepturilor omului. În cauzele aflate pe rolul instanțelor care au sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate nu se pune problema lipsei totale a despăgubirilor, ci acestea poartă asupra cuantumului despăgubirilor acordate prin decizii ale Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, potrivit Legii nr. 165/2013, în compensare pentru imobile preluate în mod abuziv de statul român în timpul regimului comunist, fiind prin ipoteză diferite de cele avute în vedere de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea mai sus amintită.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile D. Gaftoniuc în Dosarul nr. 27.353/3/2017 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă, de Mihai Petrică Oproescu în Dosarul nr. 5.581/3/2017 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, de Elena Teodorof, Viorica Lăzăroiu și Maria Mitroi în Dosarul nr. 42.735/3/2017 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și de Ioana Floarea Beniog, Cătălin-Barbu Bengeanu, Maria-Cătălina Bengeanu și Maria Bengeanu în Dosarul nr. 18.955/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și constată că prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă, Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 691

din 31 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1), ale art. 39 alin. (5) și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1), ale art. 39 alin. (3) și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de Anca Mihaela Trofin în Dosarul nr. 8.599/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 425D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 507D/2018 și nr. 521D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și ale art. 39 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Andreea Ciucă, de Vasiescu Mihaela și de Marlena Boancă-Ivan, respectiv de Laura Marina Andrei și Mona-Lisa Neagoe în dosarele nr. 8.201/2/2017 și nr. 8.188/2/2017 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 507D/2018 și nr. 521D/2018 la Dosarul nr. 425D/2018, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 9 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.599/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1), ale art. 39 alin. (3) și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind**

salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de Anca Mihaela Trofin în cadrul unei acțiuni în contencios administrativ.

8. Prin Încheierea din 13 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.201/2/2017 și Încheierea din 2 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.188/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și ale art. 39 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Andreea Ciucă, de Vasiescu Mihaela și de Marlena Boancă-Ivan, respectiv de Laura Marina Andrei și de Mona-Lisa Neagoe în cadrul unor acțiuni în contencios administrativ.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin, în esență, că sporul de doctorat, așa cum a fost acordat în temeiul legislației anterioare intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, este un drept salarial fundamental. Prin art. 14 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 se stabilește o indemnizație pentru titlul științific de doctor în cuantum mai mic decât cel acordat în temeiul legislației anterioare. Or, autoarele excepției consideră că acest drept nu poate și nu trebuie să cunoască vreo reducere doar pe criteriul apariției unei noi legi, în caz contrar aducându-se atingere principiului neretroactivității legii civile, pe de o parte, dar și dreptului lor de proprietate, întrucât au în patrimoniu un „*bun*” de care sunt privați în mod nelegal.

10. În susținerea caracterului de drept fundamental al sporului pentru titlul științific de doctor, autoarele excepției invocă paragraful 39 din Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, în care s-a reținut că legiuitorul a instituit o natură juridică nouă pentru suma ce recompensează angajatul care își perfecționează pregătirea profesională prin obținerea titlului științific de doctor, astfel că, prin includerea acestei sume în salariul de bază, rezultă că acest drept salarial secundar devine parte a salariului, ca drept fundamental, recunoscut și apărât de lege.

11. În critica de neconstituționalitate, autoarele excepției arată și că stabilirea cuantumului indemnizației pentru deținerea titlului științific de doctor este discriminatorie, întrucât se acordă același cuantum tuturor, defavorizând categoriile profesionale care încasează un salariu mai mare decât cel minim garantat în plată de 1.450 lei lunar, salariații aparținând acestor categorii profesionale fiind descurajați să mai urmeze cursurile doctorale. În același context, arată că, prin chiar noțiunea de spor, legiuitorul ar fi trebuit să aibă în vedere un adaos procentual al indemnizației/soldei/salariului de bază al salariatului care deține titlul științific de doctor, și nu al salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

12. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, în opinia exprimată în Dosarul nr. 8.599/2/2017, consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În dosarele nr. 8.201/2/2017 și nr. 8.188/2/2017 nu își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

13. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului**, în Dosarul nr. 507D/2018, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere principiului neretroactivității legii civile, întrucât se aplică după intrarea lor în vigoare, având un domeniu propriu de aplicare. De asemenea, amintește că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare. Totodată, Avocatul Poporului precizează că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, sporurile, premiile și alte stimulente reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile art. 14 alin. (1), ale art. 39 alin. (3) și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Examinând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, în urma modificărilor aduse Legii-cadru nr. 153/2017 prin articolul unic pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 978 din 8 decembrie 2017, dispozițiile art. 39 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 au fost preluate în alin. (5) al aceluiași articol de lege. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 14 alin. (1): „*Personalul care deține titlul științific de doctor beneficiază de o indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul. Cuantumul salarial al acestei indemnizații nu se ia în calcul la determinarea limitei sporurilor, compensațiilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor prevăzută la art. 25.*”;

— Art. 39 alin. (5): „*Sporul pentru titlul științific de doctor, acordat ca sumă compensatorie sau ca spor la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare,*

după caz, de la data aplicării prevederilor prezentei legi nu se mai acordă, personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficiind de prevederile art. 14.”;

— Art. 44 alin. (1) pct. 9: „*La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...] 9. Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare.*”

18. Autoarele excepției susțin că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 32 privind dreptul la învățătură și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. De asemenea, autoarele excepției consideră că sunt încălcate prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care se referă la dreptul de proprietate.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autoarele acesteia critică, în esență, cuantumul indemnizației pentru deținerea titlului științific de doctor pornind de la două premise. Prima premisă este aceea că indemnizația mai sus amintită reprezintă un drept fundamental, în timp ce a doua premisă este aceea că dreptul reprezintă un spor la salariul de bază, astfel că trebuie raportat la cuantumul acestui venit.

20. Față de aceste critici, Curtea reține că Legea-cadru nr. 153/2017 reglementează în art. 14 dreptul la indemnizația pentru titlul științific de doctor. Potrivit aceluiași text de lege, coroborat cu dispozițiile art. 39 alin. (5) din Legea-cadru nr. 153/2017, acest drept urmează a se acorda de la intrarea în vigoare a legii tuturor persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de aceasta, respectiv își desfășoară activitatea profesională de bază în domeniul de activitate în care dețin titlul de doctor, indiferent de data obținerii acestuia. Cuantumul acestui drept este unul fix, respectiv 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, și diferă față de cuantumul sporului pentru titlul științific de doctor acordat potrivit legislației anterioare.

21. Astfel, Curtea reține că, anterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, diferite acte normative prevedeau acordarea unui spor pentru deținerea titlului științific de doctor de 15% din remunerația aferentă funcției de bază. Odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, acest spor nu a mai fost acordat, dispozițiile art. 30 alin. (6) din aceeași lege prevăzând însă că pentru sporurile cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 care nu se mai regăseau în anexele la lege și nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri să fie avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora. Ulterior, în temeiul art. 4 alin. (1) și al art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, începând cu luna ianuarie 2010, întregul personal din sectorul bugetar a fost reîncadrat corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale

avute la 31 decembrie 2009, iar, în cazul în care drepturile salariale astfel determinate au fost mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009, s-a acordat o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășura activitatea în aceleași condiții. Această sumă a fost inclusă în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu a fost luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabileau în funcție de acestea. O prevedere asemănătoare s-a regăsit și în art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010.

22. Art. I din Legea nr. 193/2016 pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, precum și pentru stabilirea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 2 noiembrie 2016, a introdus art. 19¹ în Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, prevăzând din nou, în mod expres, că personalul care deținea titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficia de un spor de 15% din salariul de bază/solda funcției de bază/salariul funcției de bază/indemnizația de încadrare, dacă își desfășura activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific sau conducătorul instituției aprecia că pregătirea doctorală este utilă compartimentului în care își desfășoară activitatea persoana respectivă. Acest spor nu era acordat persoanelor care beneficiau deja de acest spor sau cărora le fusese introdus în salariul de bază, potrivit reglementărilor legale anterioare, ca sumă compensatorie. Ulterior, Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017.

23. Având a se pronunța cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30 alin. (6) și ale art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, art. 8 din anexa nr. 5 a Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a apreciat că sporul de doctorat a continuat să supraviețuiască și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 și a Legii-cadru nr. 284/2010 (înainte de modificările aduse prin art. I din Legea nr. 193/2016), schimbându-și însă denumirea și devenind parte a salariului de bază, „ca drept fundamental, recunoscut și apărat de lege” (paragraful 39 din Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016). Această formulare le-a determinat pe autoarele prezentei excepții de neconstituționalitate să considere că sporul de doctorat a dobândit caracterul de drept fundamental și să aprecieze că, astfel fiind, cuantumul acestui drept nu putea fi diminuat fără încălcarea prevederilor constituționale ale art. 53.

24. Curtea Constituțională constată însă că, pronunțându-se asupra constituționalității aceluiași dispoziții de lege, prin Decizia nr. 587 din 5 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 546 din 3 august 2012 și Decizia nr. 594 din 5 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 7 august 2012, a reținut că sporul de doctorat a fost eliminat începând cu data de 1 ianuarie 2010. Faptul că sumele de bani aferente sporului au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31 decembrie 2009 nu vizează existența sau inexistența sporului, ci reprezintă o măsură tranzitorie până la intrarea în vigoare, în totalitate, a prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, lege în care nu se regăsește acest spor. Prin urmare, Curtea a reținut că este de competența legiuitorului eliminarea sau, din contră, acordarea drepturilor salariale suplimentare, fără ca aceasta să aibă relevanță constituțională, astfel încât abrogarea art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 nu este discriminatorie și nu afectează dreptul constituțional la salariu.

25. De altfel, Curtea apreciază că prin constatarea pe care instanța supremă a făcut-o cu privire la natura fundamentală a dreptului la salariu, aceasta nu s-a referit și la dreptul la sporul de doctorat, judecătorul neputându-se substitui legiuitorului constituant pentru a consacra la nivel constituțional drepturi ce nu sunt expres prevăzute în Legea fundamentală fără a încălca principiului separației puterilor în stat. Curtea Constituțională consideră că, prin considerentele Deciziei nr. 21 din 21 noiembrie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a dat prevalență prevederilor legale, constituționale și convenționale care garantează o remunerare egală pentru o muncă egală, prevederi care se aplică tuturor drepturilor vizând remunerarea muncii, fie că acestea au natura unui drept fundamental ori sunt consacrate doar la nivelul legilor ordinare, fără a se putea susține că, prin soluția pronunțată, instanța supremă a consacrat sporul de doctorat în rândul drepturilor fundamentale.

26. În concluzie, Curtea reține că indemnizația acordată pentru titlul științific de doctor nu reprezintă un drept fundamental, astfel că cele reținute în jurisprudența sa, potrivit cărora este de competența exclusivă a legiuitorului eliminarea sau, din contră, acordarea acestui drept, fără ca aceasta să aibă relevanță constituțională, își păstrează în continuare valabilitatea. Așa fiind, Curtea apreciază că modificarea condițiilor de acordare a sporului de doctorat determinată de politica financiară a statului, respectiv transformarea acestui drept într-o indemnizație cu un quantum fix, nu este condiționată de respectarea condițiilor referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, prevăzute de art. 53 din Constituție.

27. Curtea apreciază că aceleași considerente răspund și criticii referitoare la instituirea unui tratament egal pentru persoane aflate în situații diferite. Astfel, Curtea reține că premisa acestei critici este aceea că dreptul consacrat de art. 14 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă un spor salarial. Or, Curtea constată că, prin noua reglementare, legiuitorul a transformat sporul pentru doctorat într-o indemnizație cu o valoare fixă, această opțiune legislativă circumscriindu-se, de asemenea, libertății de care legislativul se bucură în reglementarea acestui drept.

28. Cât privește pretinsa neretroactivitate a dispozițiilor de lege criticate, Curtea constată că acestea se aplică de la momentul intrării lor în vigoare, pentru viitor, astfel că nu sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2).

29. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Anca Mihaela Trofin, de Andreea Ciucă, de Mihaela Vasiescu și de Marlina Boancă-Ivan, respectiv de Laura Marina Andrei și de Mona-Lisa Neagoe în dosarele nr. 8.599/2/2017, nr. 8.201/2/2017 și nr. 8.188/2/2017 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 14 alin. (1), ale art. 39 alin. (5) și ale art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 719

din 5 noiembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68⁵ alin. (1) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și ale art. II alin. (3) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68⁵ alin. (1) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și ale art. II alin. (3) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004, excepție ridicată de Gabriel George Drăgănescu în Dosarul nr. 22.521/3/2016 (număr în format vechi 7.390/2017) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.832D/2017.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal și asistat de domnul avocat Dan Lupașcu, având împuternicire

avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care susține că excepția de neconstituționalitate invocată îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și este întemeiată din perspectiva argumentelor ce vor fi prezentate. Astfel, se susține, în esență, că autorului excepției de neconstituționalitate, în anul 2016, i s-a stabilit o pensie în sistemul public de pensii în cuantum de 1.052 lei și i s-a respins cererea pentru acordarea pensiei de serviciu, în temeiul dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 130/2015, lege care a reintrodus beneficiul pensiei de serviciu pentru personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și a modificat, în mod corespunzător, Legea nr. 567/2004. Se arată că art. II alin. (3) din Legea nr. 130/2015 a extins acest beneficiu și în cazul executorilor judecătorești pensionați anterior intrării în vigoare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, în speță autorul excepției având o vechime de 28 de ani ca personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești. Se afirmă că, din interpretarea coroborată a textelor ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate rezultă că de pensia de serviciu beneficiază numai executorii judecătorești pensionați anterior intrării în vigoare a Legii nr. 188/2000, nu și cei care și-au continuat activitatea. Ca atare, se apreciază că textele

criticate, stabilind că dispozițiile Legii nr. 130/2015 se aplică numai executorilor judecătorești pensionați anterior intrării în vigoare a Legii nr. 188/2000, încalcă art. 16 și art. 1 alin. (5) din Constituția României, întrucât legiuitorul nu poate acționa arbitrar, ci trebuie să se supună Constituției.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, raportat la legătura dintre obiectul acesteia și fondul cauzei. Astfel, arată că dosarul în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate are ca obiect contestația formulată împotriva deciziei emise de Casa de Pensii a Municipiului București prin care s-a stabilit în favoarea autorului excepției pensia în sistemul public de pensii, însă decizia prin care s-a respins cererea pentru acordarea pensiei de serviciu nu a fost contestată în cauză. În subsidiar, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât legiuitorul are libertatea de a institui tratamente juridice diferite cu privire la stabilirea categoriei beneficiarilor pensiei și a cuantumului acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 22.521/3/2016 (număr în format vechi 7.390/2017), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68⁵ alin. (1) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și ale art. II alin. (3) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004.** Excepția a fost ridicată de Gabriel George Drăgănescu în calea de atac a apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 8.300 din 26.09.2016, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva deciziei de pensionare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că, pe de o parte, soluția normativă statuată de art. II alin. (3) din Legea nr. 130/2015 distinge în mod nejustificat între persoanele care au avut statutul de executor judecătoresc (funcționând în cadrul instanțelor, ca personal al acestora) și au fost pensionate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și executorii judecătorești care au activat în temeiul Legii nr. 188/2000 și s-au pensionat după intrarea în vigoare a acestui act normativ.

7. Pe de altă parte, prevederea art. 68⁵ alin. (1) din Legea nr. 567/2004 distinge nejustificat între persoanele care au avut statut de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, personal de specialitate criminalistică și personal care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și tehnicienii criminaliști din cadrul parchetelor de executorii judecătorești care au activat în temeiul Legii nr. 188/2000 și s-au pensionat după intrarea în vigoare a acestui act normativ.

8. Se apreciază că exigența art. 16 alin. (1) din Constituție este încălcată, deoarece executorii judecătorești care au activat în temeiul Legii nr. 188/2000 și s-au pensionat după intrarea în vigoare a acestui act normativ sunt exceptați nejustificat din sfera beneficiarilor pensiei de serviciu, chiar dacă: au avut același statut cu executorii judecătorești care s-au pensionat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 188/2000 (numai aceștia beneficiind de pensie de serviciu); au funcționat ca personal al instanțelor, la fel ca persoanele care au avut statut de personal

auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.

9. Ca atare, autorul excepției consideră că tratamentul juridic diferit aplicabil executorilor judecătorești care au activat în temeiul Legii nr. 188/2000 și s-au pensionat după intrarea în vigoare a acestui act normativ nu este justificat.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază, pe de o parte, că textele de lege criticate sunt elaborate și adoptate cu respectarea Constituției, având în vedere că nemulțumirea autorului excepției de neconstituționalitate constă în faptul că prin dispozițiile de lege criticate a fost stabilit un regim juridic distinct între executorii judecătorești care la data pensionării aveau statutul de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și executorii judecătorești care la data pensionării îndeplinesc funcția de executor judecătoresc în baza Legii nr. 188/2000, iar, pe de altă parte, între aceștia din urmă și personalul care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și tehnicienii criminaliști din cadrul parchetelor. Or, aceste prevederi nu contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) și ale art. 16 din Constituție. Totodată, instanța arată că autorul excepției nu explică în ce modalitate normele criticate ar conduce la primirea unor valențe neconstituționale din perspectiva încălcării principiului supremației legii, consacrat de art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Pe de altă parte, instanța consideră că aspectele criticate vizează probleme de aplicare a dispozițiilor art. 68⁵ alin. (1) din Legea nr. 567/2004 a căror soluționare revine instanțelor judecătorești.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, având în vedere că instanța de contencios constituțional nu poate analiza critici de neconstituționalitate ce urmăresc, în realitate, modificări legislative ale textelor legale în vigoare și care conțin propuneri *de lege ferenda*, întrucât controlul de constituționalitate semnifică verificarea conformității dispozițiilor legale criticate cu normele și principiile fundamentale invocate, în limita unor critici ce vizează evidențierea unui raport de contrarietate dintre acestea, și nu modificarea sau completarea textelor legale atacate în funcție de aprecierea subiectivă a autorului excepției.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 68⁵ alin. (1) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale art. II

alin. (3) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 10 iunie 2015, potrivit căreia:

— Art. 68⁵ alin. (1) din Legea nr. 567/2004: „*Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea prevăzut la art. 3 alin. (2), personalul de specialitate criminalistică și personalul care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică prevăzut la art. 3¹, precum și tehnicienii criminaliști din cadrul parchetelor, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în specialitate, pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de media salariilor de bază brute lunare realizate, inclusiv sporurile, corespunzătoare ultimelor 12 luni de activitate anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare.*”;

— Art. II alin. (3) din Legea nr. 130/2015: „*De prevederile prezentei legi, în situația îndeplinirii condițiilor impuse de aceasta, beneficiază și executorii judecătorești, pensionați anterior intrării în vigoare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu o vechime în funcție de cel puțin 20 de ani.*”

16. Curtea observă că art. 68⁵ alin. (1) din Legea nr. 567/2004 face trimitere la art. 3 alin. (2) din aceeași lege, potrivit căruia personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea este format din grefieri, grefieri statisticieni, grefieri documentariști, grefieri arhivari, grefieri registratori și specialiști IT.

17. Autorul excepției apreciază că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind statul român și ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 68⁵ alin. (1) din Legea nr. 567/2004 supuse controlului de constituționalitate prevăd atât acordarea beneficiului pensiei de serviciu personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, personalului de specialitate criminalistică și personalului care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și tehnicienilor criminaliști din cadrul parchetelor, cât și condițiile acordării acestui drept. De asemenea, art. II alin. (3) din Legea nr. 130/2015, criticat prin

prezenta excepție, stabilește că, în situația îndeplinirii condițiilor impuse de Legea nr. 130/2015, de prevederile acesteia beneficiază și executorii judecătorești pensionați anterior intrării în vigoare a Legii nr. 188/2000, cu o vechime în funcție de cel puțin 20 de ani.

19. Din analiza înscrisurilor aflate la dosar Curtea reține că obiectul cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate îl reprezintă contestația formulată împotriva deciziei emise de Casa de Pensii a Municipiului București prin care s-a stabilit în favoarea autorului excepției pensia în sistemul public de pensii, iar nu decizia prin care s-a respins solicitarea referitoare la acordarea pensiei de serviciu.

20. Astfel, având în vedere reglementările criticate raportate la obiectul cauzei în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conform cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”. Or, „*legătura cu soluționarea cauzei*” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului. În aceste condiții, având în vedere că obiectul cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate îl reprezintă contestația formulată împotriva deciziei emise de Casa de Pensii a Municipiului București prin care s-a stabilit în favoarea autorului excepției pensia în sistemul public de pensii, și nu decizia prin care s-a respins cererea pentru acordarea pensiei de serviciu în temeiul art. II alin. (3) din Legea nr. 130/2015, Curtea va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68⁵ alin. (1) din Legea nr. 567/2004 și ale art. II alin. (3) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68⁵ alin. (1) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și ale art. II alin. (3) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004, excepție ridicată de Gabriel George Drăgănescu în Dosarul nr. 22.521/3/2016 (număr în format vechi 7.390/2017) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN

privind încredințarea unui serviciu de interes economic general către Școala Superioară de Aviație Civilă, instituție publică în subordinea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor

Luând în considerare:

— art. 2 alin. (1) lit. (a) și alin. (2) din Decizia Comisiei 2012/21/UE din 20 decembrie 2011 (Decizia Comisiei 2012/21/UE) privind aplicarea art. 106 alin. (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu economic general;

— art. 2 alin. (4) și art. 13 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1999 privind înființarea Școlii Superioare de Aviație Civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 352/2003;

— Memorandumul nr. 30.511 din 2.08.2018 cu tema „Încredințarea unui serviciu de interes economic general (SIEG) către Școala Superioară de Aviație Civilă, instituție publică în subordinea Ministerului Transporturilor, și acordarea compensației pentru îndeplinirea obligației de serviciu public, asociată acestui SIEG”, aprobat în ședința Guvernului României din 20 septembrie 2018;

— art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul:

— art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se încredințează serviciul de interes economic general Școlii Superioare de Aviație Civilă, instituție publică în subordinea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, constând în derularea unor programe de pregătire inițială a personalului aeronautic nenavigant tehnic.

Art. 2. — (1) Reprezintă obligație de serviciu public pentru Școala Superioară de Aviație Civilă asigurarea următoarelor cursuri de pregătire inițială a personalului aeronautic nenavigant tehnic:

a) curs pregătire în vederea obținerii licenței Part. 66 cat. B3, pentru 12 cursanți, începând cu anul 2020;

b) curs pregătire în vederea obținerii licenței Part. 66 cat. B1.2. pentru 12 cursanți, începând cu anul 2021;

c) curs pregătire în vederea obținerii licenței Part. 66 cat. B1.3. pentru 12 cursanți, începând cu anul 2022.

(2) Durata cursurilor prevăzute la alin. (1) și numărul de cursanți se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1999 privind înființarea Școlii Superioare de Aviație Civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 352/2003.

(3) Cursurile vor fi destinate exclusiv elevilor din învățământul liceal și studenților/masteranzilor din învățământul tehnic superior.

(4) Obligația de serviciu public se instituie până la data de 31.12.2022.

(5) În cazul în care, pe durata de valabilitate a obligației de serviciu public, condițiile pentru aplicarea Deciziei Comisiei 2012/21/UE nu mai sunt îndeplinite, ajutorul se notifică, în conformitate cu art. 108 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu economic general.

Art. 3. — (1) Pentru ducerea la îndeplinire a obligației de serviciu public prevăzute la art. 2, Școala Superioară de Aviație

Civilă are dreptul la primirea unor compensații în cuantum maxim de 4.600 mii lei.

(2) Compensația este defalcată pe ani astfel:

An	Burse (mii lei)	Cheltuieli capital (mii lei)
2020	1.200	150
2021	1.500	100
2022	1.500	150

(3) Valoarea compensației se stabilește anual în funcție de numărul de cursanți aprobați pentru a fi școlarizați în cadrul serviciului de interes economic general, de nivelul cheltuielilor cu pregătirea inițială a personalului aeronautic nenavigant tehnic și al celor de investiții aferente dotărilor necesare derulării programelor de pregătire. Compensația se plătește din sumele alocate anual de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor la titlul 59 „burse aviație” și titlul 51 „transferuri între unități ale administrației publice” și se includ în bugetul de venituri și cheltuieli al Școlii Superioare de Aviație Civilă, care se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor fără a depăși valorile prevăzute la alin. (2).

(4) Cheltuielile eligibile care sunt luate în considerare la stabilirea compensației sunt:

a) costurile cu pregătirea inițială a personalului aeronautic nenavigant tehnic constând în:

(i) curs teoretic și practic în vederea obținerii licenței de personal tehnic;

(ii) examinare teoretică în vederea licenței de personal tehnic;

(iii) cazare;

b) cheltuielile de investiții aferente dotării Școlii Superioare de Aviație Civilă cu dispozitive și echipamente specifice necesare exclusiv derulării programelor de pregătire inițială a personalului aeronautic nenavigant tehnic, fundamentate anual.

(5) Costurile cu pregătirea inițială prevăzute la alin. (4) lit. a), aferente cursurilor care fac obiectul obligației de serviciu public prevăzute la art. 2 alin. (1), se regăsesc în tarifele aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 342/2017 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile și serviciile specifice asigurate de Școala Superioară de Aviație Civilă, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Cheltuielile de investiții prevăzute la alin. (4) lit. b) se fundamentează în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și se evidențiază distinct în listele de investiții ale Școlii Superioare de Aviație Civilă, aprobate anual de ordonatorul principal de credite.

(7) Pe perioada în care Școala Superioară de Aviație Civilă beneficiază de compensația pentru ducerea la îndeplinire a obligației de serviciu public, compensația nu poate fi folosită pentru finanțarea altor activități de natură economică desfășurate de școală.

Art. 4. — (1) Școala Superioară de Aviație Civilă va fundamenta lunar necesarul de finanțare, va întocmi și transmite la Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor documentația aferentă, conform prevederilor legale, cu încadrarea în structura și tarifele aprobate pentru cursurile derulate, precum și în lista de investiții aprobată. Școala Superioară de Aviație Civilă va evidenția în contabilitatea internă costurile și veniturile aferente serviciului de interes economic general, separat față de cele aferente altor servicii/activități, precum și parametrii de alocare a cheltuielilor și veniturilor, conform art. 5 alin. (9) din Decizia Comisiei 2012/21/UE.

(2) În termen de 30 de zile de la încheierea fiecărui trimestru, Școala Superioară de Aviație Civilă va prezenta la Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, Direcția transport aerian, un raport privind justificarea modului de utilizare a compensației primite. Raportul va conține, pentru fiecare curs aflat în derulare, numele cursanților, numărul de ore de instruire teoretică și practică de care a beneficiat fiecare cursant în perioada de raportare, valoarea cheltuielilor de capital efectuate și justificarea acestora prin facturi și, după caz, procese-verbale de recepție. Raportul va fi semnat de directorul Școlii Superioare de Aviație Civilă și de conducătorul compartimentului economic și, după caz, va fi avizat pentru conformitate și realitate de către persoanele care au efectuat instruirea, în părțile ce le privesc.

(3) În cazul în care se constată că sumele alocate de la bugetul de stat depășesc necesarul de finanțare, se va realiza regularizarea sumelor acordate.

(4) Direcția transport aerian din cadrul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor verifică periodic modul de ducere la îndeplinire de către Școala Superioară de Aviație Civilă a obligației de serviciu public.

Art. 5. — (1) Textul prezentului ordin se publică integral pe pagina oficială de internet a Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, www.mt.ro.

(2) Direcția economică din cadrul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor asigură raportarea către Consiliul Concurenței a sumelor alocate Școlii Superioare de Aviație Civilă aferente ajutorului acordat, în conformitate cu Regulamentul Consiliului Concurenței privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 175/2007.

(3) Erorile constatate și corecțiile legale, anulări, recalculări, recuperări, rambursări, se raportează Consiliului Concurenței până la 31 martie a anului următor anului de raportare.

(4) Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin Direcția transport aerian, transmite Consiliului Concurenței orice informație solicitată cu privire la prezentul ordin.

(5) Direcția economică din cadrul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor are obligația ca, în conformitate cu prevederile art. 29 din Regulamentul Consiliului Concurenței privind Registrul ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 437/2016, să încarce în Registrul ajutoarelor de stat (*RegAS*) măsura de ajutor de stat ce face obiectul prezentului ordin, în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia. Actul de acordare, plățile, obligațiile de recuperare a ajutoarelor și rambursarea efectivă a respectivelor obligații, aferente acestei măsuri, se vor încărca în *RegAS* în termen de 7 zile lucrătoare de la data semnării actului sau a publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv de la data instituirii plăților, a obligațiilor de recuperare a ajutoarelor sau a rambursării efective a respectivelor obligații.

(6) Documentația privind sumele alocate cu titlu de compensație în baza prezentului ordin se păstrează 10 ani de la data acordării ultimului ajutor.

(7) Școala Superioară de Aviație Civilă păstrează documentația aferentă compensației de care beneficiază în baza prezentului ordin pentru o perioadă de cel puțin 10 ani de la data ultimei alocări. Această evidență trebuie să conțină informațiile necesare pentru a demonstra respectarea tuturor condițiilor impuse prin actul de acordare și reglementările comunitare incidente din domeniul ajutorului de stat, cum sunt: datele de identificare a beneficiarului, durata, cheltuielile eligibile, valoarea, momentul și modalitatea acordării compensației, originea acestuia, durata, metoda de calcul a compensației acordate.

Art. 6. — La cererea Comisiei Europene sau a Consiliului Concurenței, Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin Direcția transport aerian, va furniza toate informațiile pe care acestea le consideră necesare pentru a stabili dacă compensația acordată în baza prezentului ordin este compatibilă cu legislația în domeniul ajutorului de stat.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind prospectul de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount denumite în euro lansate în luna martie 2020**

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului-cadru privind operațiunile de piață cu titluri de stat pe piața internă, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.245/2016, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 7/2016 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările ulterioare, și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice se aprobă prospectul de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount denumite în euro, în valoare nominală totală de 150.000.000 euro, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 26 februarie 2020.
Nr. 1.645.

ANEXĂ

PROSPECT DE EMISIUNE
a certificatelor de trezorerie cu discount denumite în euro lansate în luna martie 2020

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna martie 2020, Ministerul Finanțelor Publice anunță lansarea unei emisiuni de certificate de trezorerie cu discount denumite în euro, astfel:

Cod ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — euro —
ROVN9F9YW726	27/02/2020	02/03/2020	10/08/2020	161	150.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount denumit în euro este de 5.000 euro.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 6.1 la Normele Băncii

Naționale a României nr. 1/2016 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 7/2016 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările ulterioare.

(3) Numărul de tranșe valorice, la rate diferite ale discountului, nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu

modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.1 la Normele Băncii Naționale a României nr. 1/2016 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 7/2016 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii aferente fiecărei emisiuni anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 5.000 euro.

Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizând următoarele formule:

$$P = 1 - \frac{d \times r}{360}$$

$Y = r/P$,

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu patru zecimale;

d = număr de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, în intervalul orar 10,00—12,00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 8. — În funcție de necesitățile de finanțare și/sau de nivelul randamentului rezultat în urma licitației, Ministerul Finanțelor Publice își rezervă dreptul ca suma împrumutată aferentă unei serii să fie majorată, micșorată sau anulată.

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Plata certificatelor de trezorerie cu discount denumite în euro se va efectua la data emisiunii, până cel târziu la ora 15,00 — ora României, prin transferarea de către dealerul primar și/sau de către instituțiile de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari, deținători înregistrați, în contul în euro al Băncii Naționale a României din sistemul TARGET2 (participant BIC: NBORROBUXXX), a sumei reprezentând prețul certificatelor de trezorerie cu discount denumite în euro aferent tranșelor adjudecate.

Art. 11. — Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu discount denumite în euro se va efectua la data scadenței, prin creditarea conturilor corespondente în euro ale dealerilor primari și/sau ale instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari, deținători înregistrați, comunicate oficial Băncii Naționale a României cu cel puțin două zile lucrătoare, anterior datei scadenței, cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu discount denumite în euro.

Art. 12. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount denumite în euro se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 13. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 14. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 243182